

[Juul-Madsen.]

køber i det danske samfund, ikke også skulle være en omkostning, når det drejede sig om egen virksomhed eller eget hus.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om ejendomsskyld til staten [af Jens Foged m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 107) findes i tillæg A. sp. 2231, fremsættelsen i tidenden sp. 1441).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Finansministeren (Grünbaum): I anledning af dette lovforslag kan jeg straks sige, at jeg principielt er enig i, at disse bygnings-skatte bør falde væk. Jeg har selv i 1965 fremsat forslaget til den nugældende lov om ejendomsskyld til staten, og i denne er det jo fastsat, at ejendomsskylden til staten afvikles over en periode frem til 1990. Jeg vil derfor ikke afvise, at man på et eller andet tidspunkt inden 1990 helt kan afvikle den fikserede ejendomsskyld til staten, måske som led i byrdefordelingsreformen mellem stat og kommune.

På nuværende tidspunkt må jeg imidlertid afvise forslaget. Som anført i bemærkningerne giver denne afgift i øjeblikket staten et provenu på ca. 20 mill. kr. årlig, og under de nuværende forhold, hvor staten på alle måder søger at spare for at forbedre den økonomiske situation, ville det være en besynderlig tanke at opgive en indtægt på disse 20 mill. kr., medmindre ganske særlige forhold talte for det, og sådanne særlige forhold er jo ikke påberåbt i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg er altså principielt enig i, at man på et eller andet tidspunkt skal slippe af med denne afgift, men kan ikke gå ind for, at man gør det i dette øjeblik. Jeg gør opmærksom på, at de nuværende ejendomsbesiddere har overtaget ejendommene med denne forpligtelse, samt at ejendomsskylden til staten udgør et beskedent beløb for det store flertal af ejendomme, da den jo er fikseret på grundlag af forholdene i 1956 og siden er nedsat med 2/7.

Ove Hansen: Det skal erkendes, at dette ikke er det store problem. Vi er alle interesseret i, at ejendomsskylden såvel til staten som til kommunen aftrappes, og det sker jo. Derfor har jeg forståelse og sympati for lovforslaget. Men der opstår problemet med at skaffe dækning for de 20 mill. kr., det drejer sig om for øjeblikket, og det tror jeg kan blive noget vanskeligt. Vi er dog naturligvis fra vor side villige til at se på lovforslaget i udvalget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Foged): Jeg takker for den store velvilje. Desværre tror jeg ikke, jeg får lejlighed til at opleve 1990 — ja, det kunne da hænde — men jeg beder om, at finansministeren tager det op til drøftelse på et noget tidligere tidspunkt.

Må jeg gøre opmærksom på, at det i realiteten ikke er 20 mill. kr., vi diskuterer, men kun 10 mill. kr., for når de 20 mill. kr. ikke kan fradrages i indkomsten, bliver det i realiteten kun 10 mill. kr. Det er for mig at se kun et lille forslag, det er sådan set et lugearbejde inden for de andre områder, vi har drøftet i dag.

Jeg takker for den velvillige behandling og håber, at denne velvilje kommer til udtryk betydelig tidligere end 1990.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om en forvaltningslov [af Hans Tøft m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VI) findes i tillæg A. sp. 1933, fremsættelsen i tidenden sp. 756).

Forslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg vil gerne indlede med at give udtryk for min glæde over det initiativ, forslagsstillerne har taget i denne sag.

Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning vedrører en uhyre kompliceret og mangesidig problemkreds, men det er samtidig en problemkreds, som er af en betydelig aktualitet, og som man må tillægge væsentlig principiel betydning. Det er derfor værdifuldt, at folketinget på denne måde får lejlighed til en foreløbig stillingtagen til disse spørgsmål.

Spørgsmålet om gennemførelsen af en mere omfattende lovmæssig regulering af forvaltningens sagsbehandling har allerede i nogen tid været under overvejelse i justitsministeriet, bl. a. med udgangspunkt i den betænkning, der nu foreligger fra et udvalg under justitsministeriet om begrundelse af forvaltningsafgørelser og administrativ rekurs m. v. Da denne betænkning har nær sammenhæng med det emne, det foreliggende forslag til folketingsbeslutning vedrører, har jeg draget omsorg for, at betænkningen er blevet omdelt i folketinget, således at den kan indgå i overvejelserne om det foreliggende forslag.

Denne betænkning falder, som titlen antyder, i to hovedafsnit. For så vidt angår den administrative rekurs, der jo er den tekniske betegnelse for den gældende almindelige adgang for den, der er part i en forvaltningssag, til at indbringe en underordnet forvaltningsmyndigheds afgørelse for en overordnet forvaltningsmyndighed til efterprøvelse, er det udvalgets opfattelse, at tendensen i de seneste års lovgivningspraksis og reformovervejelser inden for en relativt nær fremtid vil gøre det nødvendigt at foretage dybtgående overvejelser over, i hvilket omfang og under hvilke former den administrative klageadgang fremtidig bør udøves.

Under disse omstændigheder har udvalget valgt at begrænse sine overvejelser til nogle få fælles problemstillinger, hvorom der efter udvalgets skøn i den givne situation overhovedet kan være tale om fastsættelse af almindelige regler om specielt klagesagers behandling.

Blandt de problemer, udvalget herefter tager op, kan der i denne forbindelse være særlig grund til at fremhæve spørgsmålet om klagevejledning, hvor udvalget foreslår, at der gennemføres en ordning som den, der er forudsat i punkt g i det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Jeg har også selv megen sympati for dette forslag.

Jeg skal ikke i denne sammenhæng tage stilling til udvalgets principielle opfattelse om behovet for at gennemføre en mere dybtgående undersøgelse og vurdering af den administrative rekurs' fremtid. Ved denne lejlighed skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg er enig i, at det i dag må anses for den mest presserende opgave at få taget stilling til, i hvilket omfang og på hvilken måde man kan og bør gennemføre generelle regler for forvaltningens sagsbehandling, generelle regler i den dobbelte forstand, at de som udgangspunkt skal gælde såvel for alle forvaltningsmyndigheder som for alle typer af sager, der behandles i den offentlige forvaltning, herunder både klagesager og sager, der behandles af en forvaltningsmyndighed som første instans.

Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning er, så vidt jeg forstår, ganske på linje med denne opfattelse. Hovedvægten i begrundelsesudvalgets betænkning ligger imidlertid i betænkningens afsnit 2 om begrundelse af forvaltningens afgørelser, og dette er jo netop et af de emner, der har spillet en central rolle i den retspolitiske diskussion om gennemførelse af generelle regler for forvaltningens sagsbehandling.

Det foreløbige resultat af justitsministeriets overvejelser vedrørende denne del af begrundelsesudvalgets betænkning går i retning af, at der bør gennemføres en almindelig lovbestemmelse om begrundelse af forvaltningsafgørelser, og at en sådan bestemmelse bør søges indarbejdet i loven om offentlighed i forvaltningen. Der er imidlertid ikke på indeværende tidspunkt taget endelig stilling til det nærmere indhold af en sådan bestemmelse, herunder om man i